

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-753/22
15.12.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спариха, председника већа, Злате Несторовић и Милене Петровић, чланова већа, са записничарем Весном Митревском, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца окривљеног, адвоката Златана Куртовића из Новог Пазара, изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Пазару К.бр. 18/22 од 15.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2022. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.бр. 18/22 од 15.09.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К.бр. 18/22 од 15.09.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика (КЗ), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2021. године до 27.08.2021. године. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, тако што је од њега одузета једна пушка марке „Mauser“, модел „.....“ мм, калибра 7,9x57мм, са два метка истог калибра.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара и на име осталих трошкова износ од 648,77 динара, као и трошкове настале пред ВЈТ у Новом Пазару у износу од 7.056,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Оштећени ББ и ВВ су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Новом Пазару, због неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд преиначи побијану пресуду и окривљеног осуди на казну затвора у дужем временском трајању,

- бранилац окривљеног, адвокат Златан Куртовић из Новог Пазара, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу браниоца окривљеног укине побијану пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару дао је бранилац окривљеног адвокат Златан Куртовић, са предлогом да се жалба Вишег јавног тужиоца одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-793/22 од 30.11.2022. године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи побијану пресуду и окривљеног осуди на казну затвора у дужем трајању, а жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у складу са одредбом члана 447 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству браниоца окривљеног адвоката Златана Куртовића, а у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и окривљеног АА, за кога је бранилац навео да је обавештен о седници већа, на којој је размотрио списе предмета, првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, навода из одговора на жалбу браниоца окривљеног, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалбе су неосноване.

Бранилац окривљеног жалбом указује да је првостепена пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, зато што је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи и образложењу пресуде, а наведени разлози су нејасни и у знатној мери противречни. Истиче се да је у чињеничном опису изреке пресуде наведено да је окривљени АА дана 18.07.2021. године у селу Тузиње код Сјенице носио пушку, а оглашен је кривим за држање предметне пушке, због чега је и повређен кривични закон на штету окривљеног.

Апелациони суд налази, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног да је изрека побијане пресуде разумљива, да не противречи сама себи нити разлозима пресуде, а образложење пресуда садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, па се иста неосновано жалбом браниоца окривљеног побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП.

Наиме, првостепени суд је окривљеног огласио кривим за извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, при чему изрека пресуде у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ садржи све чињенице и околности које чине обележје овог кривичног дела, односно да је окривљени у време и на месту ближе описаним у изреци пресуде неовлашћено носио ватрено оружје. Суд је правилно навео да се ради о кривичном делу из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, које се односи на неовлашћено ношење предмета дела из става 1 и 2 члана 348 КЗ, али је пропустио да правилно наведе потпун законски назив предметног кривичног дела, на тај начин што је изоставио реч „ношење“ из законског назива кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 КЗ. Међутим, по оцени Апелационог суда у питању је очигледна грешка при писању пресуде, која се може исправити посебним решењем, па наведени пропуст не представља наведену битну повреду одредаба кривичног поступка због које би пресуду требало укинути.

По оцени овог суда, стоје жалбени наводи браниоца којима се указује да је првостепени суд погрешно применио одредбу члана 395 ЗКП, с обзиром да је предлог одбране да се изведе доказ судско – медицинским вештачењем повреда оштећених одбио решењем на главном претресу, које није образложено у смислу одредбе члана 395 став 4 ЗКП, нити је у образложењу пресуде изнео разлоге због којих није уважио предлоге одбране у смислу члана 428 став 8 ЗКП. Међутим, по оцени Апелационог суда не ради се о битној повреди одредаба кривичног поступка у смислу члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, с обзиром да у конкретном случају неправилна примена одредаба ЗКП није била од одлучног утицаја на доношење законите одлуке, јер се ради о доказном предлогу који у склопу осталих изведених доказа не би у битноме утицао на коначну одлуку суда о доказности извршења кривичних дела која се окривљеном стављају на терет.

Жалбом браниоца окривљеног се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези указује да првостепени суд није у потпуности размотрио наводе из одбране окривљеног да му је пушка украдена, затим чињеницу да на предметној пушци нису пронађени биолошки трагови оштећених иако наводе да су пушку приликом отимања држали за цев и кундак, као и противречности из исказа оштећених, с обзиром да су код оштећеног ББ повреде констатоване на леђима, а према исказу оштећених приликом отимања око пушке били су у односу на окривљеног окренути лицем у лице.

Овакви наводи браниоца окривљеног оцењени су као неосновани, с обзиром да је првостепени суд правилно ценио изведене доказе, појединачно и у њиховој међусобној вези, сходно обавези прописаној одредбом члана 419 став 2 ЗКП, па је доводећи исте у везу са одбраном окривљеног, правилно и потпуно утврдио све чињенице које су од значаја за правилно одлучивање у овој кривичноправној ствари, на основу чега је извео правилан закључак да је окривљени у време, на месту и на начин ближе описан у изреци побијане пресуде, учинио кривична дела која су му стављена на терет.

Наиме, по оцени Апелационог суда првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног АА, налазећи да је недоследна, нелогична, неуверљива и демантована осталим од стране суда прихваћеним доказима, пре свега исказима сведока – оштећених ББ и ВВ, чији су искази били убедљиви и потпуни. Недоследност и нелогичност одбране окривљеног се огледа у томе да је најпре у претходном поступку навео да пушка није била умотана у војну јакну и да се налазио на удаљености од 400 метара од оштећених када су му наводно украли пушку из кућерка, а на главном претресу је навео да је пушку ипак његова ћерка умотала у војну јакну и да је оштећенима критичном приликом пришао на 15 метара, што његову одбрану да му је пушака наводно украдена од стране оштећених чини неуверљивом. Искази оштећених су сагласни у погледу одлучних чињеница, односно да је окривљени АА у време и на месту ближе описаним у изреци пресуде, функционално исправну пушку за чије ношење нема дозволу надлежног органа уперо у њиховом правцу и упутио им претеће речи, након чега су му пушку отели и предали полицији, а касније је окривљени дошао до њихове куће и поново им упућивао претње.

Чињенице које истиче бранилац у жалби да је окривљени био окренут лице у лице са оштећенима приликом отимања око пушке, због чега је нелогично да се повреда код оштећеног ББ налази на леђима, као и да на предметној пушци нису пронађени биолошки трагови оштећених иако су пушку отели окривљеном, нису од значаја и не доводе у сумњу доказаности чињеница која чине битна обележја кривичних дела за која је окривљени АА оглашен кривим.

Првостепени суд је, по оцени Апелационог суда, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је радње окривљеног АА правно квалификовао као кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези став 1 КЗ и кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, при чему је о извршеној правној оцени дела дао разлоге које у потпуности прихвата и овај суд, па су стога жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија и због повреде кривичног закона, оцењени као неосновани.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, која се побија жалбом јавног тужиоца, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном, имао у виду све околности које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције у смислу одредбе члана 54 КЗ, те је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио његове личне и породичне прилике, односно да је лице старије животне доби, отац двоје деце, док је као отежавајућу околност ценио његову ранију осуђиваност и то за истоврсно кривично дело, при чему од раније осуде није протекло више од пет година, због чега у смислу одредбе члана 55 КЗ није могуће окривљеном изрећи казну затвора испод границе прописане законом. Следствено наведеном, правилно је првостепени суд окривљеном за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године и за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, те га правилно осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеца, која казна је и по оцени овог суда нужна и довољна за остваривање законом прописане сврхе кажњавања из члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, па су сходно наведеном, жалбени наводи

јавног тужиоца да је овако одмерена казна неадекватна тежини и врсти извршеног кривичног дела, као и да је првостепени суд дао пренаглашен значај олакшавајућим околностима и да раније осуде нису поправно деловале на окрвиљеног, оцењени као неосновани.

На основу напред наведених разлога, на основу члана 457 ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Весна Митревска, с.р.

Председник већа-судија,
Радоман Спарих, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић